

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte om de finansielle Spørgsmaal — Sp. 159 —, at han gerne ønskede overvejet, om en tvungen Opsparing i en eller anden Form var noget af det, man skulde ind paa. Jeg kan herom sige, at Ministeriet undersøger dette Spørgsmaal. Jeg vilde tro, at skal man ind paa noget saadant paa et eller andet Tidspunkt, f. Eks. til Afløsning af Krigskonjunkturskatten, saa skal man lægge Hovedvægten paa Ikke-Forsørgere, men jeg maa i øvrigt om dette Spørgsmaal sige, at Regeringen ikke har taget noget Standpunkt, da de stedfundne Undersøgelser ikke er afsluttet.

Jeg har været nødt til at sige saa meget om den desværre nødvendige Begrænsning af Forbruget, som vi vil komme ud for paa visse Omraader, og dens finansielle Konsekvenser, men det er jo klart, at den ønskelige Udgang er, at vi i saa høj Grad som muligt forøger Produktionen. Her er jo Forholdet det, at der i Øjeblikket er fuld Beskæftigelse, saa ad forøget Beskæftigelses Vej kan man ikke vente en større Produktion. Det er jo heldigt, at vi har kunnet udnytte Arbejdskraften saa godt, som vi har i den senere Tid. Der har været det glædelige, at Produktionen i den senere Tid har været voksende, uden at Beskæftigelsen i væsentlig Grad har forandret sig. Jeg tror, at dette hænger sammen dels med, at vi efterhaanden kommer noget mere tilbage til gode Produktionsmidler og gode Raastoffer, dels med, at selve Arbejdskraftens Præstationer er vokset. Det er mit Indtryk, som jeg har faaet bekræftet ved Samtaler med forskellige Arbejdsgivere, at Arbejdstempoet herhjemme har været stigende i det sidste halve Aars Tid. Jeg skulde tro, at vi nu paa dette Omraade ligger foran forskellige andre Lande.

Hvad der nu er muligt at gøre i Retning af forøget Produktion, vil formentlig hovedsagelig være to Ting, nemlig for det første større Raastoftilførsler navnlig paa visse Omraader, i øvrigt ikke mindst Landbruget, og for det andet en Fortsættelse af den allerede stedfindende Rationalisering, idet jo Afspærringen under Krigen har afskaaret os fra forskellige af de Foranstaltninger, man har kunnet gennemføre i den oversøiske Verden. Ved den Importplan, der er lagt for det næste Aar, er der i videst muligt Omfang taget Hensyn til Raastoffer, og vi lægger stor Vægt paa i vore Handelsforhandlinger med andre Lande ogsaa at tilsikre os de bedst mulige Raastoftilførsler. Ogsaa dette Spørgsmaal har vi draget frem under Forhandlingerne med England.

Hvad angaar Rationalisering er der jo allerede og har længe været et Arbejde i Gang inden for det private Erhvervsliv. Regeringen ser paa dette med Glæde, og hvis Regeringen kan bidrage til at støtte det, ja, saa gør den det gerne. Jeg haaber, at det oprettede Forskningsraad og det i Øjeblikket under Overvejelse værende Bygningsforskningsinstitut med flere offentlige Foranstaltninger vil bidrage til at fremme den allerede stedfundne og allerede stedfindende Rationalisering. Jeg tror ogsaa, det vil være meget ønskeligt, at Arbejderne inddrages i disse Bestræbelser, og jeg har ogsaa forstaaet, at der er Forhandlinger i Gang mellem Arbejdere og Arbejdsgivere paa dette Punkt. Jeg har selv haft Fornøjelsen, medens jeg sad i Aarhus, at indtræde i et Udvalg, som paa Jysk Teknologisk Instituts Initiativ blev nedsat om Rationaliseringsproblemet og omfattede baade Arbejder- og Arbejdsgiverrepræsentanter. Det vil være ønskeligt, at man i disse Bestræbelser, der i saa høj Grad vedrører begge Parter, kan opnaa et saa tillidsfuldt Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere som muligt, og de Bestræbelser, der her er i Gang med gensidige Drøftelser mellem de to Parter, ser Regeringen paa med den største Interesse og Sympati.

Selv om vi nu gør, hvad vi kan, for ad denne Vej at forøge Produktionen, saa er det jo klart, at hvis vi skal holde Forbrugsbegrænsningen inden for de Grænser, som vi alle maa ønske — og jeg tror i denne Forbindelse, det er vigtigt at understrege, at naar vi har kunnet præstere et saa godt Arbejde, som vi har, naar Arbejdstempoet her i Landet vistnok er bedre end visse andre Steder, hænger det bl. a. sammen med, at vi har kunnet sikre Arbejderne og Befolkningen i det hele taget en bedre Ernæring, end man har kunnet visse Steder —, vil det blive svært at faa store Mængder af produktive Kræfter og Materialer tilovers til den Investering, som vi nu engang trænger til. Det vilde være ønskeligt at komme op paa en aarlig Investering paa 2 à 2½ Milliard eller deromkring for saa hurtigt som muligt at faa Landet genopbygget, men jeg tror, det bliver svært at naa saa langt, selv om vi bestræber os derfor, før vi har faaet bedre Raastoftilførsler og har faaet Produktionsapparatet udbygget noget mere. Det vil derfor være nødvendigt i de førstkommande Aar med Henblik paa den Investering, som vi nu har Raad til, at sørge for, at den saa vidt muligt kommer paa de Omraader, hvor der er størst Trang dertil, og det er derfor Regeringens Politik saa vidt muligt at holde